

FIZIOTERÁPIÁS FEJLESZTŐ PROGRAM HATÁSA KISISKOLÁSOK ÍRÁSKÉPÉRE

HORVÁTH Ivett Szalóme

BSc-hallgató

Debreceni Egyetem, Népegészségügyi Kar, Fizioterápiás tanszék

Kutatási terület: Orvos- és egészségtudományi szekció

ivettsalome@gmail.com

A gyermekek veleszületetten rendelkeznek a beszéd, az írás az olvasás a számolás és a verbális gondolkodás képességeinek alapjaival. Ezek a humánspecifikus készségek meghatározzák mozgásfejlődését is. A gyermeki kezét 6-8 éves korban eltérő mozgékony, ügyesség jellemzi, mely ekkor már lassan tudatosul. Ennek hatására megkülönböztető módon kezdi használni őket és képessé válik a jobb/bal irány differenciálására is. Ez az írástanulás kezdetének optimális időszaka. A rajzoló kéz, ekkor írókézzé válik. Szakirodalmi kutatásunk során azt találtuk, a kézmozgások környezetfüggő, tanult mozgásformák, több agykérgi terület harmonikus együttműködése által meghatározott tevékenység.

Napjainkban a gyermekek olyan környezetben nőnek fel, ahol sokkal több időt töltenek digitális eszközök használatával, mint korábban. Ez alapján feltételezzük, hogy az első osztályt megkezdő gyermekek jelentős része - mozgásszervi szempontból – nem minden esetben van tökéletesen felkészülve a szabályos írás elsajátításra, mely későbbiekben hanyag íráskép formájában mutatkozik meg.

Kutatásunk célcsoportját 2. osztályos tanulók alkották. Vizsgálatunk 34 gyermek bevonásával történt, melyből a kontroll csoportban N= 20 fő (11 fiú, 9 lány), a célcsoportban N= 14 fő (8 fiú, 6 lány) volt.

Feltételeztük, hogy egy rövid, fizioterápiás elveken alapuló, finommotoros kéztudatosságot fejlesztő intervenciós program alkalmazásával a célcsoportunk írásképében önmagukhoz képest nagyobb fejlődést látunk, mint azoknál a kortársaiknál, akik nem vettek részt hasonló fejlesztésen.

Célunk volt 1. Kézügyesség fejlesztése és a szakirodalmi átlaghoz közelítése. 2. Fizioterápiás tornagyakorlaton alapuló kéztudatosság fejlesztése, melyet az íráskép javulásában vártunk. 3. A tapasztalatok alapján, módszertani ajánlást készíteni az első-második osztályokban tanító pedagógusok számára.

Módszereink: fizikális vizsgálat az intervenciós tornaprogram előtt és után, mely során felmértünk a statikus egyensúlyi, térbeli koordinációs, valamint a felső végtag speciális készségeit valamint a finom motoros készséget a Nine Hole Peg Tesztel. Az íráskép elemzése független pedagógus bevonásával történt.

Eredmények: Azt találtuk, hogy az első felmérésnél kapott Nine Hole Peg Teszt átlaga a szakirodalmi adatokhoz képest (domináns kéz: 20,25s; nem domináns kéz: 22,31s) mindkét csoport átlagában lemaradás van. Domináns kéz átlaga a kontroll csoportnál: 23,8s, célcsoportnál: 24,11s. Nem domináns kéz kontroll csoportnál: 25,93 s, célcsoportnál: 27,06s.

Összességében azt találtuk, hogy hasznos lehet egy rendszeres tornaprogrammal kiegészíteni az írástanítást, melyet már az íráselsajátítás kezdetén érdemes lenne a tanórába beépíteni.

Kulcsszavak: fejlesztés, íráskép, kéztudatosság, kisiskolás korosztály